

VÆREN – menneskets høyeste tilstand

av Astrid Storeby
astridsl@odont.uio.no

Kanskje er forklaringen på mange av de problemene vår verden står overfor, at vi har forsøkt å løse vanskelighetene på handleplanet, mens sann forandring til det bedre skapes på væreplanet?

Et tema som har stor plass i CWG-bøkene (Conversations with God) av Neale Donald Walsch, er hvem vi er. Også andre forfattere fokuserer på dette. I denne artikkelen vil jeg imidlertid konsentrere meg om hva 'Himmelske Samtaler' formidler. Erkjennelsen av at vi er væren framfor gjøren, er gjennomgripende. Å leve ut fra væren har enorme konsekvenser for vår levemåte og livskvalitet.

Hva er så væren? Det sies i 'Himmelske Samtaler' bok 1 at det å være er eksistensens høyeste tilstand. Dette er den reneste essens, ren guddom. Vår sanne væren er det hele. Den er alt. Den vi er, er et valg vi gjør hver dag, hvert minutt, bevisst eller ubevisst. Å velge hvem vi vil være er formålet med livet. Sitat: *"Innenfor det å være finner du dine erfaringer og dine største hemmeligheter."* Vi er kommet til denne verden for å huske og gjenfødtes til den vi er, og hvem vi er, er et vesen på et høyere bevissthetsnivå enn der vi er i dag.

ICWG-bøkene står det at våre handlinger/det vi gjør, er en kroppsfunksjon, mens det å være er en sjelsfunksjon. Jeg siterer: *"Sjelen bryr seg ikke om hva du gjør for å tjene til livets opphold – og når livet ditt er over, vil heller ikke du bry deg om dette. Sjelen bryr seg bare om hva du er*

mens du gjør det du gjør. Sjelen søker en være-tilstand, ikke en gjøre-tilstand". Alt vi trenger å gjøre er å være. Vi har ikke kommet hit til jorda for å produsere noe med kroppen, vi er her for å produsere noe med sjelen. I livet er vi opptatt av å gjøre masse ting. Ifølge bøkene har vi fått det snudd på hodet. Hele vårt formål er misforstått.

Sjelen bryr seg ikke om hva du gjør for å tjene til livets opphold – og når livet ditt er over, vil heller ikke du bry deg om dette. Sjelen bryr seg bare om hva du er mens du gjør det du gjør. Sjelen søker en være-tilstand, ikke en gjøre-tilstand.

Gudsstemmen sier: *"Hvis du søker forening med Gud, visdom, dyp forståelse, grenseløs barmhjertighet, total bevissthet, absolutt tilfredsstillelse, vil du ikke oppnå mye av det ut fra det du gjør. Med andre ord, hvis du velger utvikling – din sjels utvikling – vil du ikke oppnå dette ved hjelp av verdslige aktiviteter med kroppen."*

For folk flest er livet en prosess som

består i å gjøre noe for å ha noe for så å være noe. Vi tenker at vi må "gjøre" noe for å "få" noe og etter at vi "har" disse tingene, kan vi "være" lykkelige, gode eller hva det nå er. Hvis jeg jobber hardt og tjener mye, kan jeg kjøpe hytte og så blir jeg fornøyd. Vi tror vi oppnår gode være-tilstander ved å gjøre alt dette som skaffer oss alle tingene. På denne måten er være-gjøre-ha blitt snudd på hodet. Å gjøre for å bevege seg til væren, fungerer ikke. Det vi oppfordres til, er å bestemme oss for hva vi vil "være" og så bevege oss inn i den tilstanden uten å gjøre noe.

Fra denne tilstanden vil vi erfare at gjøren vil flyte. En full erfaring av væren vil produsere gjøren, og de handlingene vil reflekteres av vår væren. Her flyter vi med livets strøm.

Et nærliggende spørsmål som melder seg er: Skal vi slutte å gjøre noe i dette livet? Skal vi sitte ned og meditere hele tiden? Til det sier bok 1 at selv om væren er en guddommelig tilstand, så har det aldri vært nok for oss bare å være. Mennesket lengter etter å erfare seg selv – og dette krever handling, at vi gjør noe. Sammenhengen er: Det å gjøre er det å være brakt i erfaring. Sitat: *"I den sanne rekkefølge av ting gjør man ikke ting for å være lykkelig – man er lykkelig og derfor gjør man noe. Man gjør ikke ting for å være barmhjertig, man er barmhjertig og handler derfor på en bestemt måte. I en svært bevisst person går sjelens avgjørelse foran kroppens virksomhet."*

Hensikten med våre handlinger er at de skal spille vår væren.

Gud stiller ikke krav, og trenger ikke noe fra oss for å være lykkelig. Gud er selve lykken. Det at det ikke er noe vi må gjøre, betyr ikke at det ikke er noe vi vil gjøre. Det er uunngåelig å ikke gjøre noe. Vi gjør noe hele tiden. Også når vi sitter helt stille og ikke tror vi gjør

noe. Vi puster, hjertet slår, håret vokser. De automatiske kroppsfunksjonene går sin gang. Spørsmålet er ikke om livet inneholder handling. Spørsmålet er hva slags handling. Er vi bevisste i det vi gjør, har livet en retning?

Budskapet er altså ikke at vi ikke skal gjøre noe. Poenget er at det vi gjør springer ut fra den vi til enhver tid er. Når jeg er fylt av fred, oppfører jeg meg annerledes enn når jeg drives av frykt. Jeg møter omgivelsene på en annen måte. Hvem jeg er, styrer mine holdninger, min atferd og det jeg utstråler i møte med andre mennesker. Spørsmålet er hva slags væren vi velger. For det er det det handler om, at væren er et valg som hver og en av oss selv tar. Vi har makten til å definere hvem vi vil være. Problemet er at vi har glemt det, glemt hvor store vi er, glemt at vi selv skaper våre erfaringer. Velger vi å ta herredømmet og å skape et godt liv, eller bare flyter vi med uten formål? Væretilstanden er nøkkelen til de erfaringer vi gjør oss. Væren skaper våre erfaringer, og gjennom erfaringene igjen skapes væren. Derfor er væren både skaperen og det skapte, den er årsak og virkning. Det blir en sirkel hvor det ene skaper det andre, og den sirkelen kan være god eller vond.

Gjennom barndom og oppvekst er vi lært opp til å tenke at vi er langt mindre enn vi egentlig er, fordi våre foreldre har lært det samme. Og de kan ikke lære bort noe de ikke selv har lært. Vi er lært opp til at vi ikke er nok i oss selv. Samfunnet lærer oss at vi må "henge med" på karusellen og ha det samme som andre. Vi må ha materiell suksess som hus, bil, hytte osv., for da er vi vellykket. Da viser vi omgivelsene at vi mestrer tilværelsens krav. Igjen er dette et forsøk på å oppnå væren. For eksempel kjøper vi hus for å bli såkalt trygge, vi tar ferie for å bli såkalt avslappet. Alt vi gjør i livet er faktisk et forsøk på å oppnå en tilstand av væren. Vår handlemåte har en årsak.

Vi forventer et resultat av det vi gjør. Vi ønsker å "ha" noe tilbake. Det vi prøver å gjøre er å føle oss gode, fordi dette er hva vi er. Det vi streber etter i livet er å erfare oss selv som den vi er. Gudsstemmen i 'Himmelske Samtaler' sier: "I universet som det virkelig er (i motsetning til hvordan du tror det er) frembringer "det å ha" ikke "det å være", men omvendt. Først "er" du det man kaller "lykkelig" (eller "vitende" eller "vis" eller "medfølende" eller hva det nå er),

I den sanne rekkefølge av ting gjør man ikke ting for å være lykkelig – man er lykkelig og derfor gjør man noe. Man gjør ikke ting for å være barmhjertig, man er barmhjertig og handler derfor på en bestemt måte.

og deretter begynner du å "gjøre" ting fra dette værenssted – og snart oppdager du at det du gjør, ender med å bringe deg alle de tingene du alltid har ønsket å "ha".

Vi tror at de beslutningene vi treffer, er beslutninger som handler om hva vi skal gjøre. I bok 4 "Vennskap med Gud" står det: "Enhver beslutning du treffer – enhver beslutning – er ikke en beslutning om hva du skal gjøre. Det er en beslutning om hvem du er." Vår handlemåte speiler hvem vi er. Enten vi vil eller ikke, så springer gjøren ut fra

væren og viser omgivelsene alt om oss. Gjennom det vi gjør, avslører vi hvem vi er, både overfor oss selv og andre.

Walsch skriver: "Husk først og fremst at alt du tenker, sier og gjør, er et speilbilde av hva du har bestemt om deg selv; en bekreftelse på hvem du er; et ledd i skapelsen av hvem du har bestemt at du vil være." Tenk at jeg gjennom hver tanke jeg har, hvert ord jeg sier, definerer hvem jeg er. Det gir noe å tenke på.

Undersøkelser har vist at mennesket kan ha opptil 80.-90.000 tanker i løpet av en dag. Hvis jeg blir mer bevisst hva jeg tenker, og klarer å løfte tankene, så vil jeg skape en større virkelighet. Hvert eneste øyeblikk skaper jeg meg selv på nytt. For noen muligheter det ligger i dette! Det må kreve en jernhard disiplin å skulle ta seg i det hver gang små tanker dukker opp, og å snu disse. Hvordan klare en slik kraftanstrengelse? Her er andre mennesker viktige. Det er langt lettere å tenke store tanker, være inspirert og positiv når jeg er sammen med likesinnede med de samme interessene. Og motsatt er det lett å bli dratt ned av mennesker som utstråler frykt og negativitet. I bøkene sier Gud at det kan ikke understrekes nok den betydningen våre omgivelser har for vår sjelelige utvikling.

Ikke bare kan vi velge væren, men vi kan velge den på forhånd. Hvordan jeg har det med meg selv, trenger ikke å være avhengig av hva som skjer rundt meg. Tvert imot: Det som foregår i mine omgivelser kan bli et resultat av hvem jeg er. Da reagerer vi ikke lenger på situasjoner, vi skaper dem. Vi kommer fra en være-tilstand framfor å prøve å komme til en tilstand av god væren. I bok 3 står det: "Hvis du på forhånd bestemmer deg for hva du velger å være, fremkaller du det i din opplevelsesverden (...) Oppfør deg som om du er, så vil du tiltrekke det. Det du oppfører deg som om du er, kommer til deg." Videre skriver Walsch: "Måten

å "komme dit" er å "være der". Det gjelder å være der hvor du velger å komme til!" For noen utsikter, å kunne skape slik må være å mestre livet!

Ved å velge kjærlighet som væren, tiltrekker jeg meg kjærlige mennesker. Samtidig kan vi få oss noen "nesestyvere", for som det står: "Livet kan kalle på deg mer enn én gang for å bevise hvem du er ved å demonstrere et aspekt av hvem du ikke er." Velger vi å være store, risikerer vi å tiltrekke oss begivenheter som setter valget på prøve. Universet sender oss situasjoner slik at vi kan "trene muskelen". Vi får mulighet til å definere oss igjen og igjen i stadig mer krevende situasjoner. Dette skjer for at vi på nytt skal kunne velge hvem vi vil være. Mennesker som på denne måten gir oss anledning til å erklære vår storhet i møte med det motsatte, er ifølge bøkene de største englene vi møter. De hjelper oss til å vokse. Det skal stor bevissthet til for å klare å se det sånn, tenker jeg. De som gjør oss mest vondt, er de største englene....

Hele tiden befinner vi oss i valgsituasjoner. Når vi står overfor et valg, er det kun én ting å ta standpunkt til: "Hvem er jeg?" Er dette en bekreftelse på "Hvem jeg ønsker å være?" Bøkene sier at om vi lever etter dette, vil vi gjøre kvantesprang i vår sjelelige utvikling. Det er vårt formål, å skape oss selv i den høyeste versjonen av vår høyeste visjon. Å leve ut høytstående valg, åpner opp for store erfaringer. Gudsstemmen sier: "Det er sant at når du oppnår visse være-tilstander over en lang periode, er suksess i det du gjør i verden vanskelig å unngå. Likevel skal du ikke bekymre deg om å "tjene til livets opphold". Sanne Mestere er de som har valgt å leve fremfor å skaffe seg et levebrød. Fra visse være-tilstander vil det springe et liv så rikt, så fullstendig, så fantastisk og så givende at verdslig gods og verdslig fremgang overhodet ikke vil angå deg. Livets ironi er at så snart verdslig gods og verdslig fremgang

ikke bekymrer deg, åpner du opp for at dette kan komme til deg."

At jeg er i stand til å bestemme hvordan jeg vil ha det med følelsene mine gjennom hvem jeg velger å være, åpner nye dører. Det betyr at jeg ikke er et offer for omstendighetene, ikke er "utsatt" for livets mange krumspring. Jeg kan selv skape hvem jeg vil være, og hvilke erfaringer jeg vil gjøre på veien. Sitat: "Det du føler, er en reaksjon på den måten du er på. Og det kan du kontrollere. Det forteller jeg deg her. "Væren" er en tilstand du selv kan gå

Vi er kommet til denne verden for å huske og gjenfødes til den vi er, og hvem vi er, er et vesen på et høyere bevissthetsnivå enn der vi er i dag.

inn i, den er ikke en reaksjon. "Følelse" er en reaksjon, det er "væren" ikke. Følelsene er en reaksjon på din væren, men din væren er ikke en reaksjon på noe. Den er et valg." I dette ligger i sannhet stor frihet.

Væren er en bevissthetstilstand, og den raskeste måten å skape på. Tanken er kraftfull. Vi må passe på hva vi ønsker, det kan gå i oppfyllelse. Like fullt overgås den av væren. Som skapelsesverktøy er tanken langsam sammenlignet med væren. Det er fordi det som er, finnes her og nå. Når vi i sannhet erklærer hvem vi er, tenker vi ikke over det. Å tenke over det, kan forsinke prosessen og i verste fall fornekte den. Sikkert flere enn

meg har gått til sengs med et problem kretsende rundt i tankene for å oppleve at løsningen er der, idet du våkner. Overfor en utfordring skal vi glemme tanken og heller gå inn i væren. Jeg siterer: "Prøv av og til å la være med å tenke! Prøv bare å være. Det er når du bare "er" med et problem i stedet for å fortsette med å tenke på det, de største innsikter nås. Det er fordi tenkning er en kreativ prosess mens væren er en bevissthetstilstand." For vi kan ikke "tenke bevisst", vi kan kun "være bevisst". Videre: "Du kan ikke finne svaret – noe som helst svar – raskt ved å tenke deg til det. Du er nødt til å slippe tankene, legge dem bak deg og bevege deg inn i ren væren." Igjen en annen måte å forholde seg enn vi er vant med i vårt vestlige "h o d e s a m f u n n .". Kanskje er forklaringen på mange av de problemene vår verden står overfor, at vi har forsøkt å løse vanskelighetene på handleplanet, mens sann forandring til det bedre skapes på væreplanet?

Ifølge bok 3 er tilværelsens største spørsmål følgende: "Hvem er jeg – punktum - med hensyn til alt mulig, i forhold til alt mulig; hvem er jeg, og hvem velger jeg å være? Som jeg har sagt gjentatte ganger gjennom hele denne samtalen, er svaret på det spørsmålet svaret på ethvert spørsmål."

Bøkene oppfordrer oss til å bruke alt som står i vår makt på å være den vi bestemmer oss for å være. På den måten følger vi vårt formål og opplever oss selv som stadig høyere versjoner av vår høyeste visjon. •

Neale Donald Walsch holder seminar i Oslo 8 og 9 mai. Se annonse side 24.

I Oslo er det startet et senter i inspirasjon etter bokserien som heter CWG Senter Oslo (Conversations with God). Senteret har ulike aktiviteter for den som ønsker å fordype seg mer i bøkene eller møte likesinnede. Disse er: Himmelsk Samling, 1-årig integrasjons- og selvutviklingsstudium, helgekurs, Himmelsk Lek og studiegrupper. For informasjon om aktivitetene, kontakt Kurt Oppdøl tlf. 22751144 / 94310897, evt. kurtopp@start.no. Se også www.cwg.no.